El futur comença en l’educació infantil i molts no ho entenen

written by David Auris Villegas | 25 de May de 2026

Mentres en este mes de maig els elegants funcionaris celebren l’educació infantil entre discursos, globus, aplaudiments i desfilades de xiquets i xiquetes somrients al costat de les seues mestres, més de 400 mil menors pobres del Perú observen eixa alegria des de lluny, des de les seues muntanyes i camins de pols o des de les escletxes de les seues humils llars sense desdejuni. Miren en silenci, somiant posar-se un uniforme, una motxilla i tindre una mestra que els abrace amb afecte i amor.

No obstant això, enmig d’este dolor humà, el món dominat per la intel·ligència artificial, la robòtica i els avanços científics exigix persones cada vegada més preparades, oblidant en moltes ocasions que el verdader futur de la humanitat naix en la primera infància. És allí on els xiquets i xiquetes aprenen a pensar, crear i estimar.

En este context, cobra encara més importància reconéixer el valor d’esta etapa educativa i la necessitat de garantir el seu accés per a tota la infància. Per això, el Perú celebra cada 25 de maig el Dia de l’Educació Inicial, seguint els postulats de la UNESCO i el llegat de Maria Montessori. Esta data honra la memòria d’Emília i Victoria Barcia

Boniffatti, perquè en 1931 van fundar el primer jardí públic d'infants del país amb el propòsit d'impulsar una educació gratuïta i accessible per als xiquets i xiquetes més humils.

L'educació infantil desenrotlla l'aprenentatge des de la primera infància. A més, múltiples investigacions han mostrat que l'accés primerenc a una educació de qualitat pot influir positivament en el desenrotllament cognitiu, emocional i social de les persones. No obstant això, el Perú i molts països en vies de desenrotllament encara no comprenen plenament el potencial transformador d'esta etapa educativa. Esta realitat peruana es reflectix en 2025, quan el Minedu i l'INEI van informar que més de 400 mil xiquets i xiquetes de 3 a 5 anys no assistixen a educació infantil, principalment de sectors pobres i marginats.

Esta trista realitat respon a múltiples factors socials, econòmics i educatius que afecten especialment la infància més vulnerable. La pobresa, la desigualtat territorial i les dificultats d'accés a servicis educatius adequats continuen aprofundint l'exclusió. Milers de xiquets i xiquetes creixen sense oportunitats suficients per a desenrotllar plenament les seues capacitats, debilitant així el capital humà del país. El més trist és pensar que, entre eixos xiquets oblidats, podrien trobar-se futurs científics, líders i grans persones capaces de millorar la nostra societat.

Per a construir una societat més equitativa, hem de garantir que tots els xiquets i xiquetes de 0 a 5 anys accedisquen a una educació infantil de qualitat. Això requerix no sols voluntat política, sinó també inversió sostinguda, formació docent, infraestructures adequades i polítiques públiques que reduïsquen les desigualtats des dels primers anys de vida. Només així sembrarem felicitat i

llum en el camí de la humanitat.

Imatge: Magnific